41999D0018

DECYZJA KOMITETU WYKONAWCZEGO
z dnia 28 kwietnia 1999 r.
w sprawie poprawy współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw

(SCH/Com-ex (99) 18)

KOMITET WYKONAWCZY,

uwzględniając artykuł 132 Porozumienia wykonawczego do Konwencji z Schengen,

uwzględniając artykuł 39 wymienionej Konwencji,

pragnąc kontynuować starania o poprawę warunków transgranicznej współpracy policji,

uwzględniając decyzję Komitetu Wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r. (dokument SCH/Com-ex (98)51, rev. 3),

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Zatwierdza się zasady regulujące współpracę policji w dziedzinie zapobiegania przestępstwom i wykrywania ich, wymienione w nocie Prezydencji (dokument SCH/I (98)75, rev. 5) z dnia 28 kwietnia 1999 r.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 28 kwietnia 1999 r.

C. H. SCHAPPER

Przewodniczący

Przedmiot: **Stosowanie artykułu 39 Konwencji: poprawa współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw**

Jednym z celów Prezydencji niemieckiej jest poprawa współpracy policji Umawiających się Państw w wykrywaniu przestępstw. W ramach swej Prezydencji Niemcy, na posiedzeniu Grupy Roboczej I w dniu 14 września 1998 r., przedłożyły notę (SCH/I (98)55 rev.) określającą problemy i propozycje rozwiązań.

Wszystkie delegacje zgodziły się, że uchybień we współpracy policji w zakresie ścigania przestępstw można w dużym stopniu uniknąć poprzez jednolitą wykładnię oraz odpowiednie do założonych celów stosowanie Konwencji z Schengen.

Umawiające się Państwa zgadzają się, że poprawa współpracy policji w dziedzinie wykrywania przestępstw nie może naruszać uprawnień organów wymiaru sprawiedliwości.

Rozwiązania możliwe do wykonania w krótkim czasie:

1. **Wykaz**

Do celów stosowania artykułu 39 Konwencji z Schengen i dla poprawy wykrywania przestępstw i zapobiegania przestępstwom, służby policyjne Państw Schengen mogą wymieniać informacje, pod warunkiem że:

— wymiana informacji nie wymaga stosowania środków przymusu,

— wymiana informacji jest dopuszczalna na podstawie prawa krajowego Umawiającego się Państwa, do którego wniosek jest skierowany, a wykonywanie tych czynności nie jest wyłącznie zastrzeżone dla organów sądowych lub nie podlega ich zezwoleniu.

Poprawę wykrywalności przestępstw i zapobiegania przestępstwom osiągnie się poprzez współpracę służb policyjnych Państw Schengen bez udziału organów sądowych w przypadkach, kiedy pojawiają się podstawy do podejrzeń lub konkretne zagrożenia, w szczególności przy wykonywaniu czynności wymienionych poniżej. Wykaz ten nie jest wyczerpujący, a wykonanie wspomnianych czynności jest uzależnione od ich dopuszczenia przez prawo krajowe państwa wnioskującego i państwa, do którego wniosek został skierowany.

— ustalanie danych właściciela/kierowcy pojazdu,

— zbieranie danych dotyczących prawa jazdy,

— ustalanie miejsca pobytu i stałego miejsca zamieszkania,

— ustalenie właścicieli przyłączy telekomunikacyjnych (telefon, faks oraz internet), pod warunkiem że są to informacje publicznie dostępne,

— pozyskiwanie informacji przez policję, na zasadzie dobrowolnej (*), od określonych osób,

— ustalanie tożsamości,

— przekazywanie informacji z policyjnych systemów informatycznych oraz akt policyjnych, w poszanowaniu odpowiednich przepisów regulujących ochronę danych,

— przygotowywanie planów oraz koordynacja działań w zakresie poszukiwań jak również podejmowanie poszukiwań w trybie natychmiastowym (niezależnie od poszukiwań przez SIS),

(*) Zgodnie z prawem krajowym Austrii, Niemiec oraz Niderlandów stosuje się zasadę dobrowolnego poddania się przesłuchaniu.

— ustalanie pochodzenia przedmiotów, w szczególności broni i pojazdów (śledzenie kanałów sprzedaży),

— badanie dowodów (np. oględziny szkód pojazdu w przypadku ucieczki sprawcy z miejsca wypadku, wymazania w dokumentach itd.).

Państwa Schengen mogą zgodnie z artykułem 39 Konwencji z Schengen ustalić, z poszczególnymi lub wszystkimi Umawiającymi się Stronami, dodatkowe dziedziny, w których wzajemna współpraca policji bez udziału organów sądowych może mieć miejsce.

2. **Wymóg sądowej zgody (artykuł 39 ustęp 2)**

Natychmiastowe użycie informacji jako dowodów w postępowaniu karnym jest możliwe tylko wtedy, gdy Umawiające się Państwo, do którego wniosek skierowano, nie wymaga dodatkowo urzędowego wniosku o udzielenie pomocy prawnej. Ograniczone środki organów zajmujących się ściganiem przestępstw muszą być wykorzystane do zajmowania się pilnymi problemami zapobiegania przestępczości i nie być niepotrzebnie krępowane wymaganiami zezwoleń.

Artykuł 39 ustep 2 Konwencji nie stanowi, w żadnej mierze, że wymagana jest zgoda organów sądowych na wykorzystanie dokumentów jako dowodu. Ustalenie procedury uzyskania zgody leży zatem w gestii Umawiających się Państw.

Państwa Schengen są zgodne, że służby policyjne lub organy sądowe mogą przesyłać wnioski o udzielenie zgody oraz towarzyszące im materiały za pomocą każdego środka komunikacji umożliwiającego szybki przekaz (np. telefaks, e-mail:), pod warunkiem że przekazanej informacji będzie towarzyszyć pisemny ślad zawierający dane autora informacji.

3. **Uproszczenie procedur**

Uproszczenie procedur, szczególnie w nagłych przypadkach, może przyspieszyć bieg przygotowawczego postępowania karnego. Przykładem na to mogą być bilateralne umowy między dwoma Państwami Schengen, w ramach których organa policji, na wniosek organów sądowych, współpracują bezpośrednio udzielając sobie nawzajem pomocy przy przesłuchaniach, przeszukiwaniach i przy zajmowaniu przedmiotów, jeśli zwłoka byłaby niewskazana.

W świetle doświadczeń nabytych przy wykonywaniu tej umowy lub innych podobnych Umawiające się Strony rozważą, czy nie byłoby możliwe rozszerzenie stosowania takich procedur na cały obszar Schengen.